

ТЕНДЕНЦІЇ РИНКУ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ

Вивчення статистичних даних про функціонування підприємств готельного господарства Одеської області дає підстави вважатися, що в даній сфері діяльності існують певні проблеми.

Одеський регіон поступово втрачає лідируючі позиції на українському ринку готельних послуг. Одещина, яка ще у 2005 році займала 4 місце серед інших регіонів України, зараз перемістилася на 8-е, незважаючи на те, що за досліджуваний період кількість готельних підприємств зросла на 2 одиниці, чого, однак, явно недостатньо [1].

Частка готельних підприємств Одеської області в загальнонаціональному масштабі також постійно знижується – з 6,4% у 2005 р. до 4,7% у 2010 р.

Якщо основними конкурентами Одеської області в 2005 році були м. Київ, АР Крим, Дніпропетровська й Львівська області, то в 2010 році Одещину випередили навіть Миколаївська (в 1,5 рази), Луганська (в 1,25 рази) і Херсонська (в 1,7 рази) області.

За станом на 1 січня 2011 р. в Одеській області функціонувало 81 підприємство готельного господарства. Серед загальної кількості засобів розміщення, що звітують за формою № 1-готель, значиться 45 готелів, 32 гуртожитків для приїжджих і інших місць для тимчасового проживання, 3 молодіжні турбази, 1 кемпінг [1].

Середнє завантаження засобів туристів Одеської області катастрофічно падає: якщо ще в 2005 році воно становило 28%, то у 2010 році зупинилося на позначці 14%, що надто мало.

Саме готелі забезпечують основне завантаження засобів розміщення в Одеській області, тому що даний показник практично рівний загальному

середньому коефіцієнту використання місткості номерного фонду. Підприємства інших типів засобів розміщення не роблять істотного впливу на заповнюваність готельної бази протягом року, використовуючись тільки в літній сезон.

У 2010 р. Одеська область за кількістю осіб, обслугованих у готелях та інших місцях для тимчасового проживання серед інших територіально-адміністративних підрозділів України посідала 4 місце, уступивши лише м. Київ, Автономній Республіці Крим та Львівській області.

Ще у 2005 р. Одеська область посідала 2 місце за цим показником, що свідчить про зменшення кількості бажаючих користатися послугами засобів розміщення Одеської області [1].

Протягом 2005–2010 рр. в Одеській області простежувалась позитивна тенденція зростання кількості осіб, які обслуговувалися підприємствами готельного господарства. Починаючи з 2008 р., ця тенденція зазнала змін у бік зниження кількості осіб, які скористались готелями та іншими місцями для тимчасового проживання. Упродовж 2010 р. кількість обслугованих приїжджих зменшилась порівняно з 2009 р. на 6,4 тис. осіб (3,0%).

Середній дохід від основного виду діяльності засобів розміщення Одеського регіону збільшився з 264 грн. в 2005 році до 864 грн. в 2010 році, тобто більш ніж у 3,2 рази. Найвищий усереднений показник прибутковості належить готелям. Найменший середній дохід у розрахунку на одного туриста належить молодіжним базам, становлячи 194 грн. в 2005 році й 802 грн. у 2010 році.

На сьогодні пріоритетним напрямком розвитку сфери готельних послуг є доведення їх якості до міжнародних стандартів та удосконалення туристичних технологій, впровадження нових видів і форм обслуговування, що дозволить в більш повному обсязі задовольнити потреби споживачів.

Аналіз офіційних даних про діяльність готельних підприємств Одеського регіону дозволяє виділити ряд особливостей:

- по-перше, багато з існуючих у теорії й на практиці типів засобів розміщення, які згідно ДСТУ 4527:2006 «Послуги туристичні. Засоби розміщення. Терміни та визначення» належать до групи готелів і аналогічних засобів розміщення (пансіонати, будинки відпочинку, турбази й бази відпочинку, санаторії, профілакторії, хостели тощо) не знайшли відбиття у відомостях, надаваних вітчизняною статистикою за формою «1-готель», що приводить до звуження існуючих меж у даному секторі готельного господарства;

- по-друге, в Одеській області ніяк не представлений такий важливий сегмент готельної індустрії, як мотелі;

- по-третє, у нашому місті є готелі, які не функціонують уже багато років («Турист», «Велика Московська»), а також такі, які вимагають удосконалювання матеріально-технічної бази («Пасаж», «Центральна»), і яким не вистачає нового, сучасного підходу до організації роботи;

- по-четверте, офіційно зареєстровані в органах статистики в основному ті готельні підприємства, які мають великий номерний фонд, або, зробивши серйозні капіталовкладення й пройшовши процедуру сертифікації, мають намір широко рекламувати свої послуги на готельному ринку регіону;

- по-п'яте, готельна база Одеської області перебуває на 8-му місці серед інших регіонів України, питома вага її постійно знижується, завантаження номерного фонду зменшується, кількість наданих туристам місце-днів залишається на низькому рівні, а вартість обслуговування збільшилася в 2 рази за досліджуваний період, що вказує на негативні тенденції в розвитку готельного бізнесу Одеського регіону.

Література

1. Готелі та інші місця для тимчасового проживання Одеської області: статистичний збірник. – Одеса: Головне управління статистики в Одеській області, 2011. – 68 с.